ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος Τζίμμυ Κάρτερ ἀντιμετωπίζει καθημερινὰ ὄγκο προβλημάτων, ἐν τούτοις δὲν παραλείπει νὰ ἐπισκέπτεται, ὅταν ἔχει ἐλεύθερο χρόνο, καὶ τὸ κτῆμα παραγωγῆς φυστικιῶν ποὺ ἡ οἰκογένειά του διατηρεῖ στὸ Πλαίηνς τῆς Γεωργίας. Ἐδῶ, σ' ἕνα τέτοιο στιγμιότυπο μὲ τὸν ἀδελφό του Μπίλλυ

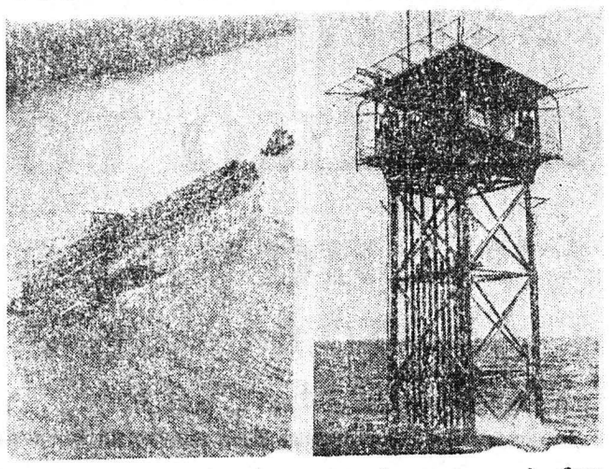

Μία νέα ἑξέδρα θαλασσίων γεωτρήσεων ρυμουλκεῖται —ἀριστερὰ— κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Μισσισιππῆ— προκειμένου νὰ τοποθετηθῆ λίγο ἔξω ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῆς πολιτείας Λουϊζιάνα ὅπου θὰ λειτουργήση δοκιμαστικὰ γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα. Ἡ ἐν λόγῳ ἑξέδρα διατηρεῖται σὲ κάθετη θέσι ὑποβασταζομένη ἀπὸ ὑποβρυχίους ὀλκοὺς προσδεδεμένους σὲ ἄγκυρες

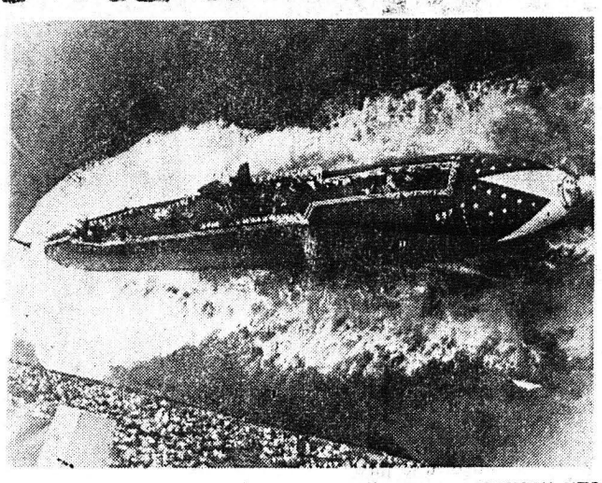

Φωτογραφία τοῦ νέου Ἀμερικανικοῦ πυρηνοκινήτου ὑποβρυχίου «Ἰντιανάπολις», ἡ καθέλκυση τοῦ ὁποίου ἔγινε πρόσφατα στὸ Γκρότον τοῦ Κοννέκτικατ. Τὸ ἐν λόγῳ σκάφος ἔχει βάρος 6900 τόννους καὶ μῆκος 110 μέτρα. Θεωρεῖται ἡ πιὸ σύγχρονη καὶ τελειοποιημένη μονάδα τοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν

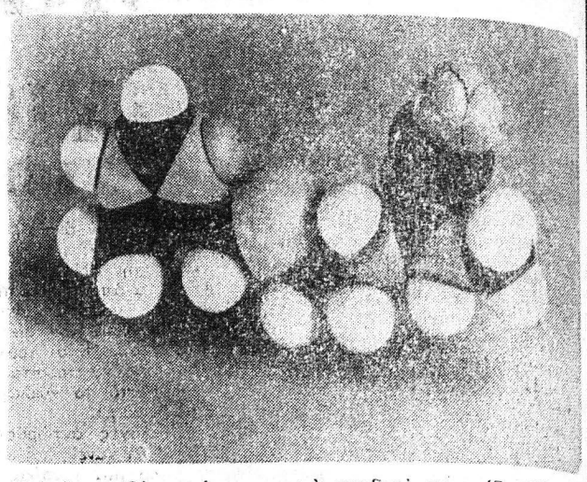

Καὶ ὅμως δὲν πρόκειται γιὰ παιδικὸ παιχνίδι. Τὸ ἀντικείμενο τῆς φωτογραφίας ἀποτελεῖ τὴν μοριακὴ δομὴ τοῦ νέου φαρμάκου «TAGAMET» γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ ἕλκους τοῦ δωδεκαδακτύλου, καθὼς καὶ ἄλλων γαστρονεντερικῶν παθήσεων. Οἱ ἐπιστήμονες θεωροῦν ὅτι τὸ φάρμακο αὐτὸ «ἀποτελεῖ σπουδαιοτάτη πρόοδο στὸν τομέα τῆς καταπολεμήσεως τοῦ ἕλκους».

Τὸ δημοψήφισμα - φάρσα τοῦ Πινοσὲτ ἀπεκάλυψε τὶς ἀδυναμίες τῆς χούντας του

ΕΙΝΑΙ ΔΙΗΡΗΜΕΝΗ ΣΕ ΚΛΙΚΕΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Καταδικασμένος ἀπὸ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἀπομονωμένος ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο, ὁ δικτάτορας τῆς Χιλῆς, Πινοσέτ, ἔδωσε μιὰ ἀπάντηση, ποὺ ἀποδείχνει τὸν κυνισμό του: Ὀργάνωσε ἕνα δημοψήφισμα γιὰ νὰ πάρει τὸ «ναί» ἀπὸ τοὺς ψηφοφόρους. Ἐξασφάλισε πάνω ἀπὸ 77% τῶν ψήφων καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ γελοιοποιηθεῖ στὰ μάτια τοῦ κόσμου.

Ἔτσι, 6.000.000 ψηφοφόροι, προσῆλθαν στὶς κάλπες στὶς 4 Ἰανουαρίου γιὰ νὰ ἀπαντήσουν μὲ ἕνα ΝΑΙ ἢ μὲ ἕνα ΟΧΙ σὲ ἕνα ἐρώτημα ποὺ οἱ ὑπηρεσίες τοῦ δικτάτορα ἔθεσαν στὸ λαό:

«Ἀπέναντι στὴ διεθνῆ ἐπίθεση, ποὺ ἐξαπολύθηκε ἐναντίον τῆς πατρίδας μας καὶ τῆς κυβερνήσεώς μας, ὑποστηρίζω τὸν πρόεδρο Πινοσέτ, στὴν ὑπεράσπιση τῆς ἀξιοπρέπειας τῆς Χιλῆς καὶ διακηρύσσω νομιμοφροσύνη στὴν κυβέρνηση ποὺ διαχειρίζεται τὶς θεσμικὲς διαδικασίες τῆς χώρας».

Σ' αὐτὸ τὸ χιτλερικῆς νοοτροπίας δημοψήφισμα, ὁ Πινοσέτ, θέλησε νὰ στηρίξει τὴ θέση του ἀπέναντι σ' αὐτὸ ποὺ λέει «διεθνῆ ἐπίθεση» καὶ ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ποὺ καταδικάζει τὶς παραβιάσεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου στὴ Χιλή. Τὴν ἀπόφαση αὐτὴ ἐνέκριναν ἑκατὸ χῶρες.

Ἀλλὰ τὸ δημοψήφισμα — φάρσα τοῦ Πινοσέτ, ἔδωσε ταυτόχρονα τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισημανθοῦν δυὸ γεγονότα:

—Ἡ μαφία τῶν στρατιωτικῶν ποὺ ὀργάνωσαν τὴν συνωμοσία τοῦ πραξικοπήματος, ἔχει διασπαθεῖ σὲ κλίκες, ποὺ διαφωνοῦν στὴν τακτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ δικτατορία.

—Τὰ πολιτικὰ κόμματα, παρὰ τὴν ἀπαγόρευση, ἐξέδοσαν ἀποφάσεις καὶ καταδίκασαν τὴν παρωδία τοῦ δημοψηφίσματος. Ἐξ ὀνόματος τῶν Χριστιανοδημοκρατῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ κόμματος κ. Ἐντουάρντο Φρεῖ, ποὺ διετέλεσε πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ἀπὸ τὸ 1964 ἕως τὸ 1970, εἶπε ὅτι ὁ δικτάτωρ Πινοσέτ θέλει νὰ ἐγκριθεῖ ἡ κατάσταση πολιορκίας τῆς χώρας, παρὰ πᾶσαν νομικὴ διαδικασία.

Τὸ δημοψήφισμα τοῦ Πινοσέτ διαφθείρει καὶ καταστρέφει τὶς βάσεις τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας. Καὶ δὲν ἀναγνωρίζεται οὔτε στὸ ἐσωτερικό, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

ΕΝΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ

Τέσσερα χρόνια τώρα ἑκατομμύρια κάτοικοι ἀγωνίσθηκαν ἐναντίον τῶν στρατιωτικῶν, ἀλλὰ ὁ ἀγώνας ἦταν ἄνισος. Ἀπὸ τὶς 11 Σεπτεμβρίου 1973, ποὺ ἔγινε τὸ πραξικόπημα, ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν, ἀπὸ τὶς συγκρούσεις ἐκτελέσεις καὶ τὰ βασανιστήρια ἔφθασε τὶς 3.000, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξορίστων, ξεπέρασε, τὸ ἕνα ἑκατομμύριο.

Ἀμερικανικὴ ἀνάμιξη στὸ πραξικόπημα τώρα μιὰ διαφορετικὴ διαδικασία διότι ἡ περίπτωση Χιλὴ καὶ ἡ ἐκστρατεία τοῦ προέδρου Κάρτερ γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Ὡστόσο μὲ τὸ δημοψήφισμα, δόθηκε ἡ ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλωθεῖ ἡ ἀντίσταση τῶν Χιλιανῶν. Ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Κινήματος Ἀντιστάσεως ἐδήλωσε στὸν ἀπεσταλμένο τῆς «Στάμπα» κ. Ἴγκορ Μάν:

—Μιὰ παροιμία στὴ Χιλὴ λέει: «Φοράμε μάλλινα, ἀλλὰ δὲν εἴμαστε πρόβατα». Δέν χρειαζόμαστε τώρα μάρτυρες, ἀλλὰ δουλειὰ γιὰ νὰ προετοιμάσουμε τὴν ἀνατροπὴ τῆς χούντας. Ἂν γινόταν ἐλεύθερο δημοψήφισμα,, τὰ 97% θὰ ψήφιζαν ἐναντίον τῆς δικτατορίας.

Ὁ Πινοσέτ, ἔχει ἀντιληφθεῖ, ὅτι ἄρχισε πλέον ἡ ἀντίστροφη μέτρηση γιὰ τὴν δικτατορία. Τόσο οἱ στρατιωτικοί, ὅσο καὶ ἡ μεγαλοαστικὴ τάξη, ἔχουν ἀρχίσει νὰ ὑπολογίζουν τὴν μαχητικὴ κινητοποίηση τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς (MIP) ἀλλὰ καὶ ἀκόμη, ἡ ἀντιπολίτευση δὲν εἶναι ἕτοιμη γιὰ νὰ ἀναλάβει ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς δικτατορίας. Εἶναι γεγονός ὅμως, ὅτι κρίνει τὸ παρελθὸν καὶ τὰ λάθη της. Ἀναγνωρίζει παραδείγματος χάρη, ὁ Ὄσκαρ Βάνς, διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδας «Νασιόν», ὅτι τὸ μεγαλύτερο λάθος τοῦ Ἀλλέντε, καὶ τῶν συνεργατῶν του, ἦταν, ὅτι ἔβλεπαν πάντοτε τὴν δύναμη τοῦ στρατοῦ, κατὰ ἕνα τρόπο, παραδοσιακὸ καὶ ὄχι σὰν ἕνα ὄργανο ποὺ σὲ μιὰ δεδομένη στιγμὴ θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ἐναντίον τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Ὁ κ. Φρεῖ, προτιμᾶ νὰ κάνει μιὰ γενικὴ δήλωση γιὰ τὶς ἐξελίξεις στὶς χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Λέει:

—Οἱ ἐξελίξεις θὰ ἐπέλθουν, πολὺ πιὸ γρήγορα ἀπὸ ὅσο νομίζουμε. Πιστεύω ὅτι σέ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ἀναπτύσσεται ἕνα κίνημα ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς δημοκρατίας. Χωρὶς ἀμφιβολία, τὸ κίνημα αὐτὸ θὰ ἐπηρεάσει διεθνεῖς παράγοντες καὶ μέσα σ' αὐτοὺς πρέπει νὰ ὑπολογίζουμε τὴν νέα πολιτικὴ τοῦ προέδρου Κάρτερ. Ὡστόσο τὸ βασικὸ στοιχεῖο πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξη στὴ συνείδηση τῶν λαῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Πρέπει νὰ δείξουμε τὴν ἐλέησή μας σὰν ἔθνη. Εἶναι φυσικό, ὅτι οἱ ἀντιδράσεις τῶν λαῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς θὰ ἀποτελέσουν παράδειγμα καὶ γιὰ τὸν λαὸ τῆς Χιλῆς.

«Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, συνεχίζει, εἶμαι αἰσιόδοξος. Ἡ Λατινικὴ Ἀμερική, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Ἰσημερινό, τὴν Βολιβία καὶ συνεχίζοντας πρὸς τὸ Περοῦ, τὴν Χιλή, τὴν Ἀργεντινή, τὴν Οὐρουγουάη καὶ τὴν Βραζιλία, μπαίνει σὲ μιὰ νέα ἱστορικὴ φάση.

«ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»

Ἑβδομαδιαῖο ὄργανο σοσιαλιστικοῦ ἀγῶνα καὶ προβληματισμοῦ

Βιβλιοπωλεῖο "Τροχός" καὶ Κεντρικὸ Πρακτορεῖο Τύπου

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ

FIAT-SIMCA

ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689

ΠΑΤΡΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΙΣΤΟΥ ΖΗΣΙΜΑΤΟΥ

ΗΦΑΙΣΤΟΥ 12 — ΜΗΝΙΑΤΗ

(Πλατεῖα Μαρκάτου)

★

—Ἐκτελοῦμε παντὸς εἴδους τυπογραφικὲς καὶ λινοτυπικὲς ἐργασίες

—Ἀναλαμβάνομε τὴν ἔκδοση βιβλίων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων

—Διαφημιστικὰ ἔντυπα, παντὸς σχήματος

ΤΗΛΕΦ. 275-826

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

aptiv 1931

ΠΑΤΡΑΙ – ΑΘΗΝΑΙ

κλισσε δι'ολας τας εκτυπωσεις εφημεριδων · περιοδικων βιβλιων · διαφημισεων · αφισσων κλπ εντυπων

πολυχρωμα · μονοχρωμα

ΠΑΤΡΑ: ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 47 ΤΗΛ. 276 203

ΑΘΗΝΑ: ΓΕΡΑΝΙΟΥ 6 ΤΗΛ. 5240 761

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

= Περὶ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως διὰ χαρακτηρισμοῦ τμήματος οἰκοδομικῶν τετραγώνων ἰδιοκτησίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας ὡς ἐλευθέρου χώρου.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 563)12-9-77 ἀπόφασή του ἐνέκρινε τὴν αἰτηθεῖσα παρὰ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας τροποποίηση σχεδίου Πόλεως διὰ χαρακτηρισμοῦ τμήματος οἰκοδομικῶν τετραγώνων ἰδιοκτησίας του, ὡς ἐλευθέρου γιὰ τὴν μελλοντικὴ ἐπέκταση τοῦ ὑπάρχοντος ἐκεῖ Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Σοφίας.

Κατόπιν τούτου παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς ὅπως λάβουν γνώση τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος προσερχόμενοι κάθε ἡμέρα καὶ κατὰ τὶς ἐργάσιμες ἡμέρες καὶ ὧρες στὸ γραφεῖο Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου καὶ ὑποβάλλουν τὶς τυχὸν ἐνστάσεις των ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πάτραι 14)12)1977

Ὁ Δήμαρχος

ΘΕΟΔ. Κ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Δ)ΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

= Περὶ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως γιὰ μετατοπίσεως Ἀνωνύμου ὁδοῦ στὴν περιοχὴ μεταξὺ ΚΕΤχ καὶ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου.

Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 732)77 ἀπόφασή του ἐνέκρινε τὴν αἰτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Δημ. Κριλῆ, ὡς καὶ ἄλλων συνδημοτῶν τροποποίηση σχεδίου γιὰ μετατοπίσεως Ἀνωνύμου ὁδοῦ πλάτους 8.00 μέτρων μεσημβρινῶς τῆς σημερινῆς της θέσεως στὴν περιοχὴ μεταξὺ ΚΕΤχ καὶ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου.

Κατόπιν τούτου παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς ὅπως λάβουν γνώση τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος προσερχόμενοι κάθε ἡμέρα καὶ κατὰ τὶς ἐργάσιμες ὧρες στὸ Γραφεῖο Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου καὶ ὑποβάλλουν τὶς τυχὸν ἐνστάσεις των, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πάτραι 29 Δεκεμβρίου 1977

Ὁ Δήμαρχος

ΘΕΟΔ. Κ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΑΡΓΑΖΑ

ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 3

ΤΗΛ. 421.884 — ΟΙΚΙΑ 327.890

ΠΑΤΡΑΙ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Ὁ θρῦλος τῆς ἀνεμώνας

Τοῦ γεωπόνου κ. ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΑΓΓΙΝΑ

Ὅπως ἡμέρωσε ὁ ἄνθρωπος, τ' ἀγρίμια καὶ τ' ἀγριοκάτσικα, καὶ τἄφερε ἀπ' τὸ λόγγο κι' ἀπὸ τὸ δάσος, μέσα στὰ χωριά μας καὶ στὶς πολιτεῖες, καὶ τἄκανε συντρόφους του καὶ φίλους του, ἔτσι κι' ἀπὸ τὸ βουνὸ πῆρε τ' ἀγριολούλουδα, τὰ ἡμέρωσε, τὰ πότισε, τὰ κλάδεψε, τἄκανε μ' ἄλλες ὀμορφιές, τοὺς ἔδωσε ξεχωριστὴ μοσχοβολιά, καὶ νούργια χάρη.

Ἔφτιαξε ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴ μικρὴ τὴν ἄσημη τὴ ταπεινὴ Ἀνεμῶνα τοῦ βουνοῦ, μιὰ νέα Ἀνεμῶνα, μὲ μεγάλα πέταλα, μὲ ὀμορφιά, μὲ ἄλλα χρώματα, παραμυθένια, ξωτική, σὰν τυπωμένη ζωγραφιὰ ἐπάνω σὲ μεταξωτὸ ἀτλάζι.

Καὶ μιὰ κι' ἀρχίσαμε, ἀπὸ τὴν Ἀνεμῶνα, θὰ σᾶς πῶ τὴν Ἱστορία της. — Ἀξίζει νὰ τὴν ποῦμε αὐτὴ τὴν Ἱστορία, γιατὶ εἶναι κάτι ἀληθινὸ ποὺ φανερώνει τὴ λεπτὴ κι' ἀγνὴ ἀνθρώπινη ψυχή, ποὺ ὅταν πλημμυρίζει ἀπὸ αἰσθήματα, ὅταν διψάει ἀπὸ ἔρωτα, ἀπὸ ἀγάπη καὶ στοργή, βρίσκει τὸ τρόπο νὰ τὸ φανερώση ἔστω καὶ μ' ἕνα παραμύθι σὰν κι' αὐτό, ποῦναι κρυμμένο μέσα σ' ἕνα ἀγριολούλουδο, στὴν ΑΝΕΜΩΝΑ!

Λένε πὼς κάποτε, σὲ μιὰ βουνοπλαγιὰ ποὺ ξεκαλοκαιριάζανε σὲ στροῦγγες καὶ σὲ μανδριά, δυὸ τσελιγκάτα μὲ πολλὲς χιλιάδες πρόβατα, γνωρίστηκαν ἐκεῖ κι' ἀγαπήθηκαν — (ἀπὸ μακρυά, καὶ μόνο μὲ τὰ βλέματα)— ἕνας βοσκὸς καὶ μιὰ τσελιγκοπούλα. Κατέβαινε ἡ τσελιγκοπούλα κάθε αὐγή, πιὸ ξέμακρα ἀπὸ τὴ στρούγκα. Καβόταν μὲ τὴ ρόκα της σὲ κάποιο βράχο, κι' ἔγνεθε μὲ τ' ἀδράχτι της, βλέποντας ἀπ' ἀντίκρυ, πέρα στὴ πλαγιὰ τὸν ὄμορφο βοσκό. Τὸ καταράχτι ἀπέναντι, τὄπιανε κι' ὁ βοσκὸς ἀπ' τὰ χαράγματα προσμένοντας τὴ βοσκοπούλα στὸ συνηθισμένο τόπο. Ἔτσι ἀπ' ἀγνάντια πλέκανε τὰ ὄνειρά τους καὶ πλάθανε τοὺς πόθους γιὰ τὴν εὐτυχία τους. Ἀγνάντευε ὁ βοσκὸς ἀκουμπιστὸς στὴ σκαλιστὴ τὴ γκλίτσα του, καὶ πότε τῶριχνε στὶς μελῳδίες τὶς φλογέρας του, καὶ πότε σφύριζε — σὰν τἄχα νὰ σαλάγαγε τὰ πρόβατα, καὶ πότε τραγουδοῦσε ἕνα σκοπὸ γεμᾶτον ἀπὸ πάθος, ἀπ' ἀβάσταχτη ἀγάπη.

Ἔτσι κυλοῦσε ἡ κάθε μέρα. Ἀνάρια, ἀνάρια μόνο κἄνα συναπάντημά τους. Ὅταν τραβοῦσαν γιὰ τὴ βρύση, ἢ γιὰ τὸ στενὸ στρατί, κανένα δειλινὸ ὅταν γυρίζανε ἀπὸ τὴ πλαγιὰ στὴ στρούγκα. Σὰν πέρνανε τ' ἀπόσκια, ἡ βοσκοποῦλα γύριζε στὸ τσιλιγγᾶτο της. Κι' ὁ βοσκός, στὴν ἀχυρένια του καλύβα. Ποτὲ δὲν ἀντικρύστηκαν ἀπὸ κοντά, κατάματα. Ποτὲ δὲν βρήκανε τὴ δύναμη ν' ἀνασηκώσουν τὸ κεφάλι τους, ὅταν ἀργὰ καὶ κάπου —κάπου ἡ τύχη τὄφερνε ν' ἀνταμωθοῦνε.

Μιὰ μέρα μὲ τὴ χρυσαυγή, ποὺ ξύπνησε ὁ βοσκὸς γιὰ νὰ σκαρίση τὸ κοπάδι του στὸ βοσκοτόπι, πῆγε ξανὰ στὴ θέση του ἀπ' ἀντίκρυ στὴ πλαγιά, κι' ἀγνάντευε ἀπὸ ἐκεῖ στὸ διάσελο νὰ ἰδῆ τὸν ἐρχομό τῆς βοσκοπούλας. Πέρασε ὥρα κάμποση, μὰ ἡ ἀγαπημένη τοῦ βοσκοῦ δὲν ἔφτανε ἀποπέρα. Σφύριξε, ξανασφύριξε, σαλάγισε τὰ πρόβατα ὁ βοσκός. Ἐγύρισε ξωπίσω τὰ κριάρια, ποὺ ξεκόψανε καὶ ροβολοῦσαν πρὸς τὴ ρεματιά. Ἔπαιξε καὶ μὲ τὴ φλογέρα του. Στερνὰ ἀκούμπαγε στὴ γκλίτσα του, τραγούδαγε! Κουράστηκε ὁλόρθος ν' ἀγναντεύη τόσες ὧρες. Γονάτισε στὸ κοντοκάπι του, κοίταξε, ξανακοίταξε. Μὰ ἡ ἀγαπημένη του δὲν ἔφτανε ἀποπέρα.

Ψάχνανε τὰ μάτια τοῦ βοσκοῦ πότε δεξιά, πότε ζερβά, μὴ τἄχα κι' εἶχε ἀλλάξει μονοπάτι, κι' ἔφτανε ἀπ' ἀλλοῦ.

Ἄλλοτε πρόσεχε στὶς τοῦφες ἀπ' τὰ σκίντα, μήπως καὶ κάπου ἐκεῖ εἶχε κρυφτεῖ, νὰ χορατέψη, νὰ τοῦ κάνη ἀγάπης παιγνιδίσματα.

Μὰ κάκου πάσχιζε ὁ βοσκὸς νὰ βρῆ τὸ ἔησαυρό του. Ἡ βοσκοπούλα δὲν φαινότανε στὸ διάσελλο, δὲν ἔφτανε στὸ βράχο. Κόντευε ὁ ἥλιος στὸ καταμεσήμερο, κι' ἀκόμα νὰ φανῆ. Κάθε στιγμή, κάθε λεπτὸ ποὺ πέρναγε, ἦταν γιὰ τὸ βοσκό, ἕνα τρανὸ κομμάτι ποῦχανε ἀπὸ τὴ ζωή του, ἀπὸ τὴ ζωή του, ποὺ σβύνε στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Χτυποῦσανε τὰ στήθια τοῦ βοσκοῦ ἀπὸ τρανὴ λαχτάρα. Ἡ ἀγωνία του, κι' ἡ ἀναταραχὴ στὴ σκέψη του, τοῦ φέρνανε τρεμοῦλα στὸ κορμί.

Τοὔρχονταν πὼς σέ λίγο ἔβαβυνε ἡ ψυχή του.

Κι' ὅμως τ' ἀπόσκια πέφτανε βαρειά, κι' ἡ βοσκοποῦλα δὲν φαινότανε στὸ μαγεμένο ξάγναντο, δὲν πρόβαλλε, δὲν φάνηκε καλὸ λου στὸν ὁρίζοντα. Σ' αὐτόνε τὸν ὁρίζοντα, ποὺ δὲν ἀντίκρυσε ποτὲ ἡ ἀγάπη τους, κανένα μελαγχολικὸ σημάδι, κανένα σύννεφο καημοῦ. Ἀλήθεια;

Ναί!!! Δὲν φάνηκε ἡ ἀγαπημένη τοῦ βοσκοῦ, δὲν ἔφτασε ὅπως κάθε μέρα, στὸ βράχο δέν ἀκούμπισε, δὲν δούλεψε ἡ λαμπα δένια ρόκα της, δὲν ἔγνεθε τ' ἀδράχτι. Σ' ὁλόκληρο τὸ πέρασμα αὐτῆς τῆς μαύρης μέρας, δὲν τὴν ἀγνάντεψε ὁ βοσκός. Ἤρθε τὸ δειλινό, ἔβάμπωσε ὁ ἥλιος καὶ σκο τείνιασε. Τ' ἀστέρια τρεμοσβύνανε στὸν οὐρανό. Τὸ τσοπανόπουλο μὲ λαβωμένη τὴν ψυχή, ξέσερνε τώρα ἀργὰ τὰ βήματά του, γιὰ νὰ γυρίση στὸ μανδρί, γιὰ νὰ γρεκιάση στὴ καλύβα του.

Πέρα στὴ πλαγινή τὴ ρεματιά, τῶλεγε ὁ γκιώνης ποὺ μένα. Χτύπαγαν τὰ τσοκάνια τῶν ἀρνιῶν, σὰν νἄτανε κι' αὐτὰ θλιμένα.

Μέσα στὶς ρεματιὰς τὸ βάθος ἀκουγόντανε τὰ τσοπανόσκυλα π' οὐρλιάζανε καὶ φέρνανε κακὸ κι' ἀνοιξιάτικα. Σύγκορμος ἔτρεμε ὁ βοσκός.

Ἔνοιωθε πὼς σερνόνταν στὸ ζεστὸ κορμί του, παγωμένα φίδια.

Κάθε σημάδι ἀπὸ τὴν ἄγρια, τὴ θλιμμένη νύχτα, ἦταν γιὰ τὸ βοσκὸ κι' ἀπ' ἕνα βόλι ἀναμμένο στὴ καρδιά του, ἤτανε μιὰ κακὴ προαίσθηση. Ἤτανε μιὰ φωνὴ στριγγλιάρα, διαπεραστικὴ ποὺ τοῦλεγε, πὼς ἡ ἀγαπημένη του, εἶχε χαθῆ. Πὼς δὲν ὑπῆρχε πιὰ στὸ κόσμο. Ἔτσι σακατεμένος, τρόμαξε νὰ φέάση στὴ καλύβα του τὴν ἀχυρένια. Ἔσκυψε, μπῆκε μέσα... καὶ σωριάστηκε... Μὲ μιᾶς σὰν θάνατος τὸν βρῆκε ὁ ὕπνος. Ἤτανε τόσο λαβωμένος!! Ἤτανε συντρίμμι, ἦταν ἀληθινὸ ναυάγιο πόνου.

Τὴ νύχτα ὁραματίστηκε ὁ βοσκός, στὸν ὕπνο του, πὼς ἡ ἀγαπημένη του, τὸν χαιρετοῦσε κι' ἔφευγε στοὺς οὐρανοὺς σὰν ἄγγελος. Ξύπνησε πρὶν ἡ πούλια δύσει. Ἤταν ἀνήσυχος. Ἤταν ἄλα φισμένος. Ἡ σκέψη του δὲν εἶχε εἰρμό. Τίποτε δὲν θυμότανε.

Δὲν ἔβλεπε ποῦ βρίσκεται. Ἔνοιωθε τὸ κορμί του σκοτωμένο. Τὰ πόδια του δέν ἄντεχαν ν' ὀρθοσταθῆ. Πάσχιζε μ' ὅλη του τὴ δύναμη, μ' ὅση τοῦ εἶχε ἀπομείνει δύναμη, νὰ ξαστερωθῆ ὁ νοῦς του, γιὰ νὰ θυμηθῆ ἂν ἡ ἀγαπημένη του βρισκόνταν κάπου γύρω ἐκεῖ στὰ καταράχια καὶ στὶς στροῦγγες καὶ στὰ βοσκοτόπια, ἢ τάχα ὅπως εἶχε ὀνειρευθῆ φτερούγισε στὸν οὐρανὸ σὰν ἄγγελοῦδι;

Καὶ μέσ' σ' αὐτὴ τὴ συλλογή του, ἄκουσε θλιμμένους ἤχους ἀπὸ κάποιο σήμαντρο!!! Ἀλήθεια ἦταν!!! Ἡ καμπάνα τοῦ μοναστηριοῦ, πέρα ἀπ' τὴ δασωμένη τὴ βουνοπλαγιά, σήμαινε ἀργά— ἀργά—λυπητερά! Σὲ λίγο μάθαινε ὁ βοσκὸς πὼς ἡ ἀγαπημένη του δὲν ἦταν πιὰ σ' αὐτὸ τὸ κόσμο. Ἡ βοσκοπούλα, πέθανε.

Τοῦπανε πὼς σὲ λίγο ἔβαφτανε ὁ παππᾶς τοῦ κοντινοῦ χωριοῦ, γιὰ νὰ τὴ θάψουνε, γιὰ νὰ τὴν ἀποθέσουνε στὸ κρύο μνῆμα, στὸ παντοτεινό της κοιμητήρι.

Τὰ μάτια τοῦ βοσκοῦ βουρκώσανε. Ξανασωριάστηκε, σὰν τὸ λαβωμένο τὸ ζαρκάδι.

Σὰν τὸ ζαρκάδι ποὺ τὸ βρίσκουνε κατάστηθα τοῦ κυνηγοῦ, τὰ πυρωμένα βόλια.

Σὲ λίγο σίμωσε στὴ καλύβα τοῦ βοσκοῦ κάποια γρηὰ ἑκατόχρονη. Ἤταν αὐτὴ ποὺ τῆς ξομολογήθηκαν οἱ δύο ἀγαπημένοι ἐδῶ καὶ τρία χρόνια τὸ τρανό τους μυστικό. Εἶδε τὸ τσοπανόπουλο. Κατάλαβε τὸ συντριμό του. Ἔσκυψε ἡ γρηοῦλα στοῦ βοσκοῦ τ' αὐτὶ καὶ τοῦ ψιθύρισε σιγὰ γιὰ νὰ μὴν ἀκουστῆ. Μὴ κλαῖς παιδί μου. Ἤταν γραφτὸ, δὲν ἄνθεξε ἡ Μανθοῦλα στὴ καρδιά της, ΣΑΜΠΩΣ ΔΕΝ ΤΟΞΕΡΕΣ ΠΩΣ Η ΜΑΝΘΟΥΛΑ Η-ΤΑΝ ΓΚΑΡΔΙΑΚΙΑ!!!

Κοντὰ τ' ἀπόβραδο, ἔφτασε κι' ὁ παππᾶς, κι' ἔψαλε τὴ θλιμμένη ἀκολουθία, στὸ ξωκλῆσι.

Τὴ θάψανε στὸ ξάγναντο, κοντὰ στὸ μοναστήρι, δίπλα σὲ κάποιο γεροέλατο, ποὺ ὀρθοστατοῦσε καὶ στεκόντανε περήφανα, καὶ σκέπαζε μὲ τὰ πυκνὰ κλαδιά του αὐτὸ τὸ κρύο μνῆμα, σὰν φρουρὸς θεόρατος, σὰν ΦΥΛΑΚΑΣ τῆς ὀμορφιᾶς, τῆς παρθενιᾶς καὶ τῆς ἀγνότητας. Σκεπάστηκε τὸ μνῆμα της ἀνάλαφρα, μὲ φυτογῆ. Σκεπάστηκε μαζὺ καὶ βάφτηκε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς βοσκοπούλας, τῆς πεθαμένης κόρης τοῦ βουνοῦ, καὶ τοῦ καλοῦ βοσκοῦ ὁ ΕΡΩΤΑΣ.

Ὅμως τὰ δάκρυα τοῦ ΒΟΣΚΟΥ, δὲν σταμάτησαν ποτέ! Ποτίζανε τὸν τάφο τῆς ἀγαπημένης του, κάθε πρωῒ καὶ κάθε δειλινό. Δροσίζανε τὸ καταράχι, τὴ χαράδρα, τὴ πλαγιά. Λούζανε τὰ θυμάρια, τὶς μυρτιές, τὰ σκίντα, τὰ πουργάρια.

Τὸ κάθε τέτοιο